

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11C/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614201048
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614201048.4

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 874, proti odporcovi: A. A., N.. XX.XX.XXXX, A. T. XXX, štátny občan SR, zast. advokátkou JUDr. Erikou Mochneckou, AK so sídlom T.G. Masaryka 14/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 300,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie 300,93 eur s príslušenstvom z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 18,-eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 99,17 eur na účet právnej zástupkyne odporcu JUDr. Eriky Mochneckej vedený vo VÚB a.s. č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXX, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Lučenec dňa 29.01.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 300,93 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.02.2010 do 20.08.2010 vo výške 6,72 eur a ročným úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 300.93 eur od 21.08.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporca uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX súčasťou ktorej sú všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1659,70 eur, ktorý mal odporca splácať v pravidelných mesačných splátkach po 42,99 eur vždy k 20.dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné 20.02.2010 do 20.08.2010 v počte 7 a v celkovej výške 300,93 eur.

Súd vo veci vydal dňa 04.02.2014 platobný rozkaz č.k. 17Ro/26/2014, kde návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podala dňa 24.02.2014 právna zástupkyňa odporcu odpor v ktorom uviedla, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 02.09.2005 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou a poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 258/2001 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch. Na uvedený vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa a na posúdenie otázky premlčania je potrebné aplikovať 3-ročnú premlčaciu dobu v zmysle občianskeho zákonníka, pričom zároveň vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. Poukázala ďalej na tú skutočnosť, že navrhovateľ nepredložil platobnú históriu a uviedla, že odporca celkovo zaplatil už sumu 2520,48 eur. Uviedla, že v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že posledné úhrady zo strany odporcu mali byť realizované do 21.05.2009, pričom ďalšie platby zo strany odporcu už navrhovateľ neevidoval a tieto boli vykonané dňa 23.08.2012 v sume 20,-eur, dňa 20.09.2012 v sume 30,-eur, dňa 19.10.2012 v sume 30,-eur, dňa 16.01.2013 v sume 30,-eur, dňa 22.02.2013 v sume 10,-eur, dňa 19.06.2013 v sume 10,-eur, dňa 19.07.2013 v sume 10,-eur, dňa 17.12.2013 v sume 20,-eur a dňa 20.01.2014 v sume 20,-eur, teda v celkovom súčte 180,-eur.

Na odpor reagoval právny zástupca navrhovateľa podaním doručeným súdu dňa 24.03.2014 v ktorom uviedol, že navrhovateľ eviduje platby od odporcu v celkovej výške 180,-eur, ktoré boli započítané na najskôr splatné splátky, ktoré navrhovateľ nežaloval. Zároveň poukázal na skutočnosť, že predmetom postúpenia bola vyššia pohľadávka ako si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní. K premlčaniu nároku uviedol, že ide o obchodno-závazkový vzťah napriek skutočnosti, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, preto je nutné posudzovať predmetný záväzkový vzťah v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6MCD0/4/2012 zo dňa 27.03.2013.

Podaním doručeným súdu dňa 17.04.2015 právny zástupca navrhovateľa na výzvu súdu uviedol, že pôvodný veriteľ v predmetnej veci nevyhlasoval mimoriadnu splatnosť a konečná splatnosť tak nastala 20.08.2010 v zmysle zmluvy. Pohľadávka ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2663,68 eur, ktorá pozostávala z istiny 1724,28 eur, riadneho úroku 348,87 eur a úroku z omeškania 590,53 eur. Ohľadne započítania úhrad uviedol, že do postúpenia pohľadávky odporca uhradil 36 celých splátok a čiastočne 37 splátok vo výške 23,88 eur. Po postúpení pohľadávok odporca uhradil 180,-eur, ktoré boli započítané nasledovne: splátka 20.09.2008 v sume 19,11 eur, splátka 20.10.2008 v sume 42,99 eur, splátka 20.11.2008 v sume 42,99 eur, splátka 20.12.2008 v sume 42,99 eur, splátka 20.01.2009 v sume 31,92 eur.

Podľa § 200ea ods.1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., predmetná vec je drobným sporom, preto súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nenariaďoval vo veci pojednávanie a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0900/2200/CA, prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok č. 123, pokusom o zmier zo dňa 20.12.2013, platobným rozkazom č. 17Ro/26/2014, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 24.02.2014, fotokópiami poštových poukazov, vyjadrením navrhovateľa k odporu, fotokópiou uznesenia Najvyššieho súdu SR 6MCD0/4/2012, podaním navrhovateľa doručeným súdu dňa 08.01.2015, platobnou históriou odporcu, vyjadrením odporcu zo dňa 06.02.2015, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 13.04.2015, podaním právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 18.05.2015, výzvou Slovenskej sporiteľne zo dňa 17.01.2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) s odporcom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi splátkový úver vo výške 1659,70 eur (50.000,-Sk), ktorý sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 42,99 eur (1295,-Sk) splatných vždy k 20.dňu v mesiaci. Medzi účastníkmi úverovej zmluvy bola dohodnutá pevná úroková sadzba vo výške 17,30% ročne až do konečnej splatnosti úveru, poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur (50,-Sk) mesačne, splatnosť prvej splátky dňa 20.09.2005, konečná splatnosť úveru dňa 20.08.2010, so splatnosťou úrokov posledný deň kalendárneho mesiaca. V bode IV. Zmluvy o splátkovom úvere si účastníci zmluvného vzťahu dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 9,58%, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné odo dňa 01.08.2002.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE uzavretej podľa ustanovenia § 524 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka zo dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bola dlžníkovi Bartolomejovi Botošovi poskytnutá suma úveru 1659,69 eur, pričom splatnosť úveru bola 20.08.2010, zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia pohľadávky predstavoval sumu 2663,68 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1724,28 eur, riadneho úroku 348,87 eur, úroku z omeškania 590,53 eur. V prílohe je uvedený počet dní omeškania 1193 a dátum poslednej úhrady dňa 21.05.2009 vo výške 52,32 eur.

Listom zo dňa 17.07.2012 oznámil právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) odporcovi, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 28.06.2012 postúpila pohľadávku voči odporcovi vo výške 2663,68 eur s príslušenstvom spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., to je navrhovateľovi v tomto konaní.

Pokusom o zmier zo dňa 20.12.2013 vyzval právny zástupca navrhovateľa odporcu k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 2740,41 eur v lehote do 04.01.2014, pričom dlžná suma pozostáva z neuhradeného úveru vo výške 1584,28 eur, zmluvného úroku 216,73 eur, riadneho úroku 348,87 eur, úroku z omeškania 219,03 eur a zmluvného úroku 1 371,50eur.

Po postúpení pohľadávky odporca vykonal nasledovné platby : dňa 23.08.2012 platbu vo výške 20,-eur, dňa 20.09.2012 platbu vo výške 30,-eur, dňa 19.10.2012 platbu vo výške 30,-eur, dňa 16.01.2013 platbu vo výške 30,-eur, dňa 22.02.2013 platbu vo výške 10,-eur, dňa 19.06.2013 platbu vo výške 10,-eur, dňa 19.07.2013 platbu vo výške 10,-eur, dňa 17.12.2013 platbu vo výške 20,-eur a dňa 20.01.2014 platbu vo výške 20,-eur celkovo v súčte 180,-eur.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k XX.XX.XXXX, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu XX.XX.XXXX, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom - bankou a odporcom ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle §§ 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Pohľadávka vyplývajúca z úverovej zmluvy bola následne postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012 na navrhovateľa, pričom ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2663,68 eur, ktorá pozostávala z istiny 1724,28 eur, riadneho úroku 348,87 eur, úroku z omeškania 590,53 eur. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že po postúpení pohľadávky na navrhovateľa odporca uhradil z pohľadávky celkovo sumu 180,- eur.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách , ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i jednej časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe , ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky, teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržiavať podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách, môže byť iba taká pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (uznesenie Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014) .

Z uvedeného teda vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok , ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

Súd mal za to, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej, je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade, ak tento fakticky úkon vykonaný nebol, následný právny úkon, a to postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom.

V konaní mal súd za preukázané, a to predložením zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012, že pohľadávka, ktorá je predmetom konania bola postúpená postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. na navrhovateľa ako postupníka. Predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči odporcovi.

K postúpeniu pohľadávky došlo 28.06.2012, pričom v zmysle zmluvy o splátkovom úvere konečná splatnosť mala nastať 20.08.2010. Z uvedeného vyplýva, že k postúpeniu pohľadávky došlo až po splatnosti poskytnutého splátkového úveru.

Keďže k platnosti právneho úkonu - postúpeniu pohľadávky banky na navrhovateľa je potrebné splniť ešte druhú podmienku, a to doručenie písomnej výzvy Slovenskou sporiteľňou odporcovi k splateniu úveru, súd vyzval dňa 04.05.2015 právneho zástupcu navrhovateľa, aby súdu doručil dôkaz o tom, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. 90 dní pred postúpením pohľadávky vyzvala odporcu k úhrade dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách. Podaním doručeným súdu dňa 25.05.2015 právny zástupca navrhovateľa súdu oznámil, že pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) vyzval odporcu pred postúpením pohľadávky k úhrade dlhu, avšak táto výzva nebola zasielaná odporcovi doporučené ale obyčajnou poštovou zásielkou. K oznámeniu pripojil fotokópiu výzvy zasielanej Slovenskou sporiteľňou, a.s. odporcovi v zmysle ktorej Slovenská sporiteľňa oznamuje odporcovi, že je v omeškaní ku dňu 31.12.2011 vo výške 2405,78 eur s príslušenstvom a žiada o úhradu vzniknutého dlhu do 10 dní od doručenia výzvy. V prípade neuhradenia dlžnej sumy pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe, ktorá bude odporcu následne kontaktovať.

Napriek predloženiu tohto listinného dôkazu má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal hodnoverným spôsobom, a to poštovým podacím hárkom, resp. doručenkou, doručenie výzvy právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi k splateniu dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách, teda neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia ohľadne doručenia vyššie uvedenej výzvy.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich neuplatnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech.

Keďže zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom splnenie jednej podmienky, a to doručenie písomnej výzvy odporcovi súd nemal preukázané, dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ uplatňovaný pohľadávku platne nenadobudol a nie je teda na jej uplatňovanie v súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný.

Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010 sp.zn. 2CDo/205/2009).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa zamietol.

Pre úplnosť súd dodáva, že aj v prípade preukázania aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľom v tomto konaní, by súd musel žalobu zamietnuť, a to z dôvodu premlčania uplatňovaného nároku.

Z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Zb.z. vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Citované ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Táto norma má procesnú povahu, preto súd v čase rozhodovania o nároku žalobcu je povinný na uvedené znenie § 5b zákona č. 250/2007 prihliadať. Keďže ide o právny predpis, ktorý má charakter špeciálnej právnej úpravy vo vzťahu ku všeobecnej

úprave premlčania uvedenej v Občianskom zákonníku, súd nepostupoval podľa druhej vety ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale ex offo prihliadol na premlčanie.

Úverová zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaný ako fyzická osoba vystupuje v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľ a právny predchodca žalobcu vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu, zmluva bola vyhotovená na formulári s obsahom a zmluvnými podmienkami vopred pripravenými vrátane úverových zmluvných podmienok bez možnosti žalovaného meniť text a podmienky zmluvy patrí táto úverová zmluva podľa obsahu nepochybne medzi spotrebiteľské zmluvy. Ide o typovú zmluvu, v ktorej žalovaný spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah a podmienky zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd dospel k jednoznačnému záveru, že úverovú zmluvu, ktorú účastníci uzavreli, treba považovať za zmluvu spotrebiteľskú, ktorej sa zmluvné podmienky nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka s použitím zákona o ochrane spotrebiteľa a Smernice Rady č. 93/13/EHS v neprospech spotrebiteľa, a zmluvné postavenie spotrebiteľa sa nemôže zhoršiť.

Prednostné použitie ustanovení Obchodného zákonníka na spotrebiteľské právne vzťahy aj keď ide o úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, by znamenalo spochybnenie režimu ochrany spotrebiteľa upravené v Občianskom zákonníku a v osobitných predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa, pričom práve tieto sú voči obchodnému zákonníku lex specialis. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem má preto z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia Obchodného zákonníka prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. Inými slovami musí z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo sčasti ustúpiť nutnej, prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, t.j. aplikácie Občianskeho zákonníka. Normy Obchodného práva sú totiž v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má v povahe veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I ÚS 402/2013 - 10 z 19.06.2013 podľa ktorého, „prednostným použitím ustanovení Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa“ a na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3 MCdo 12/2014 z 21.4.2015, podľa ktorého „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy je povinný vziať na zreteľ §5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a prihliadnúť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Musí zároveň zohľadniť §52 ods.2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1.mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.“

Z predložených dôkazov vyplýva, a to zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0341387178, že konečná splatnosť úveru mala nastať dňom 20.08.2010. Podľa tvrdenia navrhovateľa k mimoriadnemu zosplateniu úveru do uvedeného termínu nedošlo ani v konaní zosplatenie úveru nebolo preukázané. Preto súd pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vychádzal z konečnej splatnosti úveru a to zo dňa 20.08.2010. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval splátky úveru splatné od 20.02.2010 do 20.08.2010 v počte 7 a celkovej výške 300,93 eur. V zmysle zmluvných dojednaní bol odporca povinný jednotlivé splátky splácať v mesačných splátkach po 42,99 eur (1295,-Sk) vždy k 20.dňu v mesiaci. Z uvedeného vyplýva, že splátku splatnú dňa 20.02.2010 si navrhovateľ mohol uplatniť, resp. právny predchodca navrhovateľa v konaní pred súdom už dňa 21.02.2010, pričom tak urobil až 29.01.2014, teda po uplynutí 3ročnej premlčacej lehoty. Dňom 21.02.2010 začala plynúť 3ročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 21.02.2013. rovnako premlčané sú aj ostatné splátky úveru, ktoré si navrhovateľ v konaní uplatňuje. Vzhľadom na vyššie uvedené súd pri posúdení premlčania aplikoval Občiansky zákonník a teda trojročnú premlčaciu lehotu v spojení s § 5b zákona č. 250/2007 Zb.z. o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle zásady úspechu zakotvenej v § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi ako plne úspešnému účastníkovi v konaní priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 18,-eur a náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 99,17 eur podľa § 10 a § 14 vyhlášky č. 655/2004 Zb.z. za 3 úkony právnej služby (1.prevzatie a príprava zastúpenia po 24,90 eur, 2. podanie odporu, 3. vyjadrenie sa odporcu zo dňa 06.02.2015) +

3krát režijný paušál, z toho 2 x 8,04 eura za úkony realizované v roku 2014 a 1 x 8,39 eur za úkon realizovaný v roku 2015 spolu v celkovej výške 99,17 eur.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu odporcu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v dvoch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.